

การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับเด็กปฐมวัย TEACHING ENGLISH VOCABULARY USING TOTAL PHYSICAL RESPONSE TEACHING METHODS FOR EARLY CHILDHOOD

Received: September 8, 2024

Revised: November 30, 2024

Accepted: December 17, 2024

พรพิศ งามพงษ์* ธนสร วิสุทธีวรินทร์ อภิรดี ผลประเสริฐ และ ประภัสร์ นกเลิศพันธุ์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

Pornpit Ngamphong*, Thanasorn Visutwarin, Apiradee Pholprasert and Prapat Nocklerdpun
Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Dusit University
Corresponding author, E-mail: pornpit_nga@dusit.ac.th

บทคัดย่อ

การจัดการศึกษาด้านภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเริ่มต้นสำหรับเด็กปฐมวัยทุกคน ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษากลางที่สำคัญและมีผลต่อเด็กทุกๆ คน ในการสื่อสารในสังคมโลก ดังนั้นจุดเริ่มต้นในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับเด็กปฐมวัย จะช่วยให้เด็กปฐมวัยได้ใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผูกทักษะการฟัง สามารถเข้าใจ และปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง สามารถนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้กับครอบครัว เพื่อน และสังคม บทความนี้มุ่งเน้นการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับเด็กปฐมวัย โดยรวบรวมข้อมูล โดยเริ่มต้นจากแนวคิดวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ความหมายของวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง ประเภทของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ลำดับขั้นของวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง กิจกรรมที่ใช้ในวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง การวัดและการประเมินผลการสอนภาษาแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง ข้อดีและข้อเสนอแนะสำหรับครูในการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ตัวอย่างการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับเด็กปฐมวัย

คำสำคัญ: การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ / วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง / เด็กปฐมวัย

ABSTRACT

English language education is essential for communication. Specifically, it's a start for all early children. Therefore, English is an important common language and effects every child for communication in the global society. Therefore, the starting point in teaching English vocabulary by using total physical response methods for early childhood. It will help early childhood to use English vocabulary to family, friends, and society. This article focuses on teaching English vocabulary by using total physical response teaching methods for early childhood by collecting data, concept of the total physical response teaching method, explanation of the total physical response teaching method, types of total physical response teaching methods, stages in implementing total physical response teaching methods, activities used in total physical response teaching methods, assessment and evaluation in total physical response based language teaching, advantages, and recommendations for teachers using total physical response teaching methods and examples of teaching English vocabulary using total physical response teaching methods for early childhood.

Keywords: Teaching English Vocabulary / Total Physical Response Teaching Method / Early Childhood

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นในการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 จึงเป็นหนึ่งสาระวิชาหลักที่นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อให้เกิดทักษะการสื่อสารอย่างมีความหมาย ภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับในฐานะภาษาสำคัญของโลก จึงทำให้มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อความหมายกับบุคคลที่ต่างภาษาหรือต่างวัฒนธรรม และภาษาอังกฤษถือได้ว่า มีบทบาทต่อการจัดการเรียนรู้ในประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาคำรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง และการประกอบอาชีพ ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองรองลงมาจาก ภาษาประจำชาติ และเป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่การศึกษาปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 และสมเกียรติ อ่อนวิมล, 2555)

การจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษที่ผ่านมาในเด็กปฐมวัย ยังไม่สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเท่าใดนัก ปัจจุบันโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน มีการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่หลากหลาย แตกต่างกันไปตามสภาพ และความพร้อมของแต่ละโรงเรียน แต่ก็มีจุดเน้นที่ตรงกัน คือ เด็กต้องมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง จากปัญหาดังกล่าวครูจึงควรให้ความสำคัญและปรับเปลี่ยนวิธีการสอนภาษาอังกฤษ โดยเน้นให้เด็กมีความคุ้นเคยกับการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยเน้นการลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัย และเน้นความสนุกสนานเพลิดเพลิน ทั้งนี้เทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique: TPR) เป็นวิธีการสอนหนึ่งที่นิยมกันให้ผู้สอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองให้กับผู้ที่เริ่มต้นเรียนภาษา เนื่องจากมีวิธีการสอนที่ไม่ซับซ้อน เริ่มต้นจากการฟังและการเลียนแบบทำให้นักเรียนสามารถตอบสนองโดยใช้ร่างกาย สิ่งของ หรือรูปภาพได้ (ศิริณ ชุมวรฐายี, 2557) จะเห็นได้ว่าการสอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เนื่องจากด้วยนโยบายเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยสู่ประชาคมอาเซียน โดยมุ่งเน้นให้เด็กใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม เป็นต้น แนวการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย จึงควรคำนึงพัฒนาการตามวัย และความสามารถในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเป็นสำคัญ ประกอบด้วยการกระตุ้นให้เด็กเกิดความสุข สนุกสนาน อยากเรียนรู้ และเกิดการจดจำ และสามารถเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียนในชั้นเรียนสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน หนึ่งในวิธีการสอนด้วยเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทางถูกพัฒนาขึ้นโดย Dr. James Asher ซึ่งมีแนวคิดมาจากวิธีการสอนแบบธรรมชาติ โดยมีวิธีการสอนที่เน้นให้เด็กฟังคำสั่งจากครูแล้วปฏิบัติตาม วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีหลายประเภท ซึ่งประกอบด้วย การจัดกิจกรรมการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย (Asher, 1979)

เนื้อหา

1. แนวคิดวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

วิธีการสอนการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique: TPR) ได้รับการพัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 1965 เพื่อการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษ ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ โดย Dr. James Asher นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน แห่งมหาวิทยาลัยซานโฮเซ สเตท (San Jose State University) รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ซึ่งแนวคิดทฤษฎีของ Asher มาจากวิธีการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Natural Approach) คือ การเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กทารก โดยก่อนที่เด็กจะพูดคำๆ หนึ่งได้นั้น ในขั้นแรกเด็กจะค่อยๆ เลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น การมอง การชี้ การสัมผัส เป็นต้น พัฒนาการทางภาษาของเด็กทารกเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ และเป็นลักษณะที่เป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ Asher ได้อ้างถึงแนวคิดของ Piaget ว่า กระบวนการรับรู้ภาษาของเด็กทารกในระยะเริ่มแรกเรียกว่า Construction Reality การสอนโดยวิธีบอกหรืออธิบายอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ เด็กไม่สามารถแปลความหมายของคำได้แต่จะเรียนรู้จากการได้รับประสบการณ์ตรง ซึ่งหัวใจสำคัญของเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทางนี้นักเรียนมีหน้าที่ฟังคำสั่งหรือคำพูดจากครูแล้วทำตามท่าทางตามครูโดยไม่จำเป็นต้องพูด นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้นจากท่าทางที่ครูแสดงให้เห็น (Richards & Rodgers, 1986; Widodo, 2009; ศิริเพ็ญ อังสิทธิ์พูนพร, 2552) Gordon (2000), Larson (2000) และออนค์ เชื้อนนท์ (2555) แสดงความคิดเห็นใกล้เคียงกันว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางถูกคิดค้นขึ้นมาเพื่อสอนให้กับผู้เรียนที่เริ่มต้นเรียนภาษา โดยมีประโยคคำสั่งที่เปรียบเสมือนแบบทดสอบ เพราะว่าประโยคคำสั่งสามารถตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ ภายใต้ขีดจำกัด เช่น เวลา และความสะดวกในการทดสอบ ออนค์ เชื้อนนท์ กล่าวเพิ่มเติมว่า วิธีการเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการประสานการทำงานร่วมระหว่างทักษะการฟัง และทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกายในการตอบรับความเข้าใจภาษา ในกระบวนการเริ่มต้นจะไม่ปรากฏเสียงพูดของผู้เรียน โดยมีครูหรือ

นักเรียนที่ก็ได้เป็นผู้ออกคำสั่ง การแสดงท่าทางของนักเรียนเป็นการแสดงความเข้าใจผ่านท่าทาง เมื่อนักเรียนได้ยินประโยคคำสั่งหรือคำศัพท์ การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะช่วยให้ นักเรียนเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น เพราะกระบวนการเกิดจากความเข้าใจ และต่อมาก็คงปฏิบัติได้ ยิ่งกว่านั้นการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางยังช่วยลดความกดดันในการเรียนของนักเรียนอีกด้วย

2. ความหมายของวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า วิธีการสอนการตอบสนองด้วยท่าทาง ดังนี้ วิธีการสอนการตอบสนองด้วยท่าทาง คือ การเรียนภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ โดยเป็นการสอนที่ให้การกระตุ้นให้นักเรียนฟังและตอบสนองผ่านท่าทางจากคำสั่งของครูด้วยท่าทางที่เหมาะสม หรือพูดอีกนัยหนึ่งว่า การสอนคำสั่งและตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่ครูเป็นต้นแบบแสดงท่าทาง พร้อมพูดคำศัพท์ หรือประโยค โดยมีสื่อที่เป็นสิ่งของหรือรูปภาพให้นักเรียนปฏิบัติตาม และเป็นวิธีการสอนภาษาที่สองที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของประเทศตนเอง เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี เป็นต้น โดยให้นักเรียนเกิดทักษะการฟังและการตอบสนองโดยการแสดงออกจากท่าทางตามคำสั่งของครู การสอนดังกล่าวเป็นวิธีการที่เน้นให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์ผ่านท่าทางการเคลื่อนไหวของร่างกาย ประกอบกับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของ โดยที่ครูจะใช้คำสั่งหรือคำศัพท์ง่าย ๆ จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติท่าทางตามจนนักเรียนมีความพร้อมที่จะปฏิบัติด้วยตนเอง จากกระบวนการสอนนี้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ที่ครูสอนในชั้นปฏิบัติ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ จะสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Asher, 1979; Widodo, 2009; ศิริเพ็ญ อังสิทธิพนพร, 2552; มณี อินทพันธ์, 2553; ศศิกา อุดมพรเทพสกุล, ชลาธิป สมานิติ และปิยะนันท์ หิรัณย์โชธ, 2562; สุทธิดา ชัยประสิทธิ์, และชวลิต เกตุกระทุม, 2565)

จากที่ศึกษาสรุปได้ว่า วิธีการสอนการตอบสนองด้วยท่าทาง คือ วิธีการสอนภาษาที่สอง ที่มุ่งเน้นกระบวนการตอบสนองของผู้เรียนด้วยท่าทาง ที่ผู้สอนเน้นการสื่อความหมายจากการปฏิบัติ หรือใช้กิริยาอาการ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำได้

3. ประเภทของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ศศิกา อุดมพรเทพสกุล, ชลาธิป สมานิติ, และปิยะนันท์ หิรัณย์โชธ (2562) ได้สรุป วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางจากผู้เชี่ยวชาญว่ามีแบ่งประเภทการสอนแบบ TPR เป็น 6 ประเภทดังนี้

1. การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย (Total Physical Response - Body: TPR-B) คือ การสอนโดยการแสดงท่าทางปฏิบัติเพียงอย่างเดียว ครูใช้คำศัพท์ วลี หรือประโยคภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับร่างกายในการออกคำสั่ง เช่น “Touch, Point, Turn around, Jump.” เป็นต้น การแสดงท่าทางจะปฏิบัติซ้ำๆ จำนวน 2 - 3 ครั้ง หรือจนกว่านักเรียนทุกคนจะสามารถทำได้ด้วยตนเอง การแสดงท่าทางเป็นสิ่งสำคัญในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากท่าทางคือ เครื่องมือและสื่อที่จะทำให้ นักเรียนเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในประโยคต่างๆ ประโยคในช่วงแรก ประโยคคำสั่งควรเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ประโยคแบบสั้น และเข้าใจง่าย จากนั้นค่อยๆ เพิ่มประโยคคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีความยากและซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกายเป็นการใช้คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกายทั้งหมด นอกจากนี้ครูสามารถจัดกิจกรรมโดยใช้เกม เช่น เกม Simon says เมื่อครูพูดคำสั่งว่า Simon says: “Jump.” ให้นักเรียนทำท่าทางกระโดด แต่ถ้าเมื่อใดที่ครูไม่ได้พูดคำสั่งว่า Simon says นักเรียนไม่ต้องทำท่าทาง

2. การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของ (Total Physical Response - Object: TPR-O) คือ การสอนโดยครูนำสิ่งของต่างๆ ภายในห้องเรียน เพื่อใช้เป็นสื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ในการออกคำสั่งครู ควรใช้คำศัพท์ควบคู่กับคำกริยา เช่น “Point to a door.” เป็นต้น ทั้งนี้ครูควรเริ่มจากการแนะนำสิ่งของก่อน และครูสามารถสอนไวยากรณ์เรื่องพจน์ได้ เช่น “Give me two rulers.”

3. การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้รูปภาพ (Total Physical Response - Picture: TPR-P) คือ การสอนโดยครูนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนมาใช้ออกคำสั่งเพื่อให้นักเรียนออกมาชี้ จับ หรือแตะรูปภาพ หน้าห้องเรียน เช่น ครูพูดคำสั่งว่า “The rat is on the floor.” นักเรียนนำรูปภาพหนูมาแตะติดบนพื้นบ้าน เป็นต้น รูปภาพที่นำมาใช้ มี 2 รูปแบบ คือ 1) รูปภาพสำเร็จ เช่น ภาพถ่าย 2) รูปภาพปะติดแกะออก ข้อดีของรูปภาพปะติดแกะออก คือ สามารถสลับรูปตามตำแหน่งต่างๆ ของภาพได้ นอกจากนี้รูปภาพที่นำมาใช้ครูต้องคำนึงถึงระดับชั้น ช่วงอายุ และความยากง่ายของบทเรียน

4. การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้การเล่าเรื่อง (Total Physical Response - Storytelling: TPR-S) คือ การสอนโดยครูมีหน้าที่เล่าเรื่องและแสดงท่าทางประกอบให้ดู หลังจากนั้นให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาแสดงท่าทางตามเนื้อเรื่อง หรือถ้านักเรียนมีความพร้อมที่จะพูดให้นักเรียนเป็นคนเล่าเรื่องและให้เพื่อนๆ ออกมาแสดงท่าทางประกอบเนื้อเรื่องก็ได้ เช่น ขณะที่ครูเล่านิทานเรื่อง The Three Little Pigs และพูดประโยคว่า “Pick up your toys, Little pigs.” ครูทำท่าทางเก็บ

ของเล่นให้นักเรียนดู จำนวน 3 ครั้ง ทั้งนี้ครูต้องคำนึงถึงความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน การเลือกใช้นิทานควรเหมาะสมกับช่วงวัย ภาษาไม่ซับซ้อน และมีเนื้อเรื่องไม่ยาวจนเกินไป

5. การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้การวาดรูป (Total Physical Response - Drawing: TPR-D) คือ การสอนโดยครูวาดรูปเอง เหมาะสำหรับชุดคำศัพท์ที่ไม่สามารถนำมาให้นักเรียนดูได้หรือจับต้องได้ เช่น ท้องฟ้า พระอาทิตย์ พระจันทร์ ก้อนเมฆ ภูเขา เป็นต้น

6. การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สถานที่ (Total Physical Response - Location: TPR-L) คือ การสอนโดยครูเขียนคำ หรือวาดรูปแล้วนำไปติดบริเวณรอบๆ ห้องเรียน เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล ตลาด จากนั้นครูออกคำสั่งให้นักเรียนไปยังสถานที่ต่างๆ ตัวอย่างเช่น ครูออกคำสั่งว่า “Walk to the market.” เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า ประเภทของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่เหมาะสมสำหรับการจัดการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ได้แก่ 1. การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย เด็กจะเข้าใจคำสั่งโดยการแสดงออกท่าทางด้วยตนเอง 2. การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของ เด็กจะได้รับประสบการณ์ตรงจากสื่อของจริง และเพิ่มพูนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน 3. การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้รูปภาพ เด็กจะเข้าใจคำศัพท์ในบทเรียนได้ง่ายมากยิ่งขึ้น และ 4. การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้การเล่าเรื่องนิทาน จะช่วยให้เด็กเกิดการกระตุ้นและมีความสนใจต่อการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น 5. การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้การวาดรูป จะช่วยให้เด็กเกิดจินตนาการ ความคิด สร้างสรรค์ 6. การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สถานที่ จะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และเกิดการเชื่อมโยงเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ รอบตัว

4. ลำดับขั้นของวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

Asher (1979) กล่าวถึงลำดับขั้นของวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง ดังต่อไปนี้

ขั้นสาธิต (Demonstration) ครูแนะนำเป็นตัวอย่างให้นักเรียนดูด้วยการออกคำสั่ง 1 ชุดประมาณ 7-8 คำ และควรเป็นคำกริยา ขณะที่ครูออกคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษนั้น ครูจะแสดงท่าไปด้วยส่วนนักเรียนแสดงท่าตามครู แต่ไม่พูดตัวอย่างคำสั่ง ชุดแรกที่อิชเชอร์แนะนำเช่น Stand up, Walk, Stop, Jump, Run, Turn around, Turn left, และ Sit down

ขั้นลังเล (Hesitation) เพื่อเป็นการดูว่านักเรียนสามารถแสดงท่าทางได้เองหรือไม่ โดยที่ครูจะไม่สาธิตให้ดู ครูอาจออกคำสั่งหนึ่งคำสั่ง เช่น Stand up แต่ครูไม่ยืนขึ้น นักเรียนบางคนอาจไม่ยืนตามครูเหมือนกัน เพราะคิดว่าครูทำถูกแล้ว ขั้นนี้เป็น การฝึกให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นหรือว่าครูออกคำสั่งว่า Turn left แต่ครูแก่งทำขาหันนักเรียนที่เก้งๆ อาจจะทำท่าสับสน เพราะว่าเป็นขั้นที่1 นั้นครูสั่งว่า Turn left เห็นครูทำซ้ายหัน บางคนอาจจะเตือนครูว่าครูทำผิดแสดงว่านักเรียนเริ่มเกิดการเรียนรู้

ขั้นทดสอบ (Test) ให้ครูออกคำสั่งที่ออกมาในลักษณะสลับก่อนหลังไปมา (ไม่เรียงตามลำดับ) แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งทีละคน ถ้านักเรียนสามารถแสดงตามคำสั่งได้ แสดงว่าเกิดความเข้าใจต่อคำสั่งเหล่านั้น เช่น ครูอาจออกคำสั่งว่า Walk, Jump, Stop, Sit down, Stand up เป็นต้น นักเรียนจะทำนายล่วงหน้าไม่ได้ว่าเป็นคำอะไรต่อไป

ขั้นออกคำสั่งแปลกๆ (Novelty) ครูออกคำสั่งแปลกๆ ประหลาดๆ เพื่อจะดูว่าเด็กมีปฏิกิริยาอย่างไรกับคำสั่งนั้น คำสั่งประเภทนี้จะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานมากขึ้น ตัวอย่างเช่น Walk like a duck, Walk with one foot, Run to the teacher, Sit on the teacher เป็นต้น

ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal) นักเรียนสลับบทบาทกับครูให้โอกาสนักเรียนออกมาใช้คำสั่งและให้เพื่อนๆ แสดงท่าทางรวมทั้งครูด้วย เล่นสลับบทบาทกัน โดยแสดงท่าทาง เมื่อได้ยินคำสั่งจากนักเรียนในขั้นนี้ นักเรียนจะได้เริ่มพูด ให้นักเรียนผลัดกันออกมาออกคำสั่งให้เพื่อนๆ ปฏิบัติ ครูไม่ควรบังคับให้นักเรียนพูด นักเรียนจะพูดเมื่อมีความพร้อม และกระตุ้นที่อยากจะพูด ครูควรหลีกเลี่ยงการตำหนินักเรียน กรณีนักเรียนพูดผิดพลาดหรือออกเสียงผิดแต่มีหน้าที่ช่วยเหลือนักเรียนพยายามเปิดโอกาสให้นักเรียนหลายๆ คนได้ออกมาพูด

5. กิจกรรมที่ใช้ในวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

กิจกรรมที่ใช้ในวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางแบ่งเป็นกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการสอนทักษะฟังในระยะแรกของการสอนผู้เรียนไม่ต้องพูดแต่จะเป็นผู้ฟังและทำตามผู้สอน ผู้เรียนจะเป็นผู้เลียนแบบการกระทำของผู้สอน โดยผู้สอนออกแบบคำสั่งให้ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งให้ดูเป็นตัวอย่าง 2-3 ครั้งจากนั้นให้ผู้เรียน 2-3 คนเป็นตัวแทนนักเรียนออกมาปฏิบัติตามคำสั่งนั้นด้วย ทำเช่นนี้ หลายๆ ครั้งจากนั้นผู้สอนออกคำสั่งให้ผู้เรียนที่เป็นตัวแทนนักเรียน 2-3 คนนั้นปฏิบัติตามคำสั่งเป็นกลุ่มและทีละคนให้ผู้เรียนทั้งชั้นฟังและดูตัวอย่างต่อมาผู้สอนจึงออกคำสั่งให้ผู้เรียนทั้งชั้น ปฏิบัติตามโดยผู้สอนและผู้เรียนที่เป็นตัวแทนก็ปฏิบัติไปพร้อมๆ กันด้วย

2. เมื่อผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนเข้าใจคำสั่งที่สอนไปแล้ว ผู้สอนจะเริ่มออกคำสั่งใหม่ให้นักเรียนที่เป็นตัวแทนปฏิบัติตามไปพร้อมๆ กับผู้สอน และให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเองจากนั้นฝึกผู้เรียนให้ปฏิบัติตามกันพร้อมกันทั้งชั้นเรียน

3. ผู้สอนออกคำสั่งให้ผู้เรียนที่เป็นตัวแทนปฏิบัติตามคำสั่งโดยผู้สอนไม่ได้แสดงท่าทางให้ดูเป็นตัวอย่าง แต่มีคำศัพท์และประโยคคำสั่ง ที่ได้เรียนรู้มาแล้วซึ่งผู้เรียนก็จะปฏิบัติตามได้

4. กิจกรรมการสอนทักษะการพูดผู้เรียนจะมีทักษะการฟังอย่างเข้าใจจากการที่ผู้เรียนฟัง ผู้สอนพูดประโยคคำสั่งและปฏิบัติหลายๆ ครั้ง และจากการที่ผู้เรียนดูตัวอย่างจากการกระทำของเพื่อนที่เป็นตัวแทนนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สอน เมื่อผู้สอนให้ผู้เรียนพูดประโยคคำสั่งที่เรียนไปแล้ว ผู้เรียนจะสามารถพูดได้โดยไม่ต้องกลัวว่าจะผิด เพราะได้ฟังอย่างเข้าใจมาหลายครั้งแล้ว

5. ผู้สอนจะเขียนคำสั่งต่างๆ ลงบนกระดาน จากนั้นจะพูดประโยคคำสั่งทีละข้อ ให้ผู้เรียนฟังพร้อมกัน ผู้สอนก็ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นให้ดูเป็นตัวอย่างด้วย จากนั้นจึงให้ผู้เรียนเป็นคนพูดประโยคคำสั่งส่งเพื่อนๆ ให้ปฏิบัติตามโดยใช้คำสั่งบนกระดานให้นักเรียนพูดประโยคคำสั่งเอง โดยดูคำสั่งบนกระดานส่งให้เพื่อนๆ ในชั้นปฏิบัติตามเป็นกลุ่ม หรือทีละคน ให้ตอบคำถามซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้น เป็นผู้ถามจัดสถานการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียนให้นักเรียนใช้บทสนทนา หรือประโยคคำสั่งให้เหมาะสมกับสถานการณ์ให้เล่นเกมต่างๆ ทางภาษาเช่นเกมพูด และปฏิบัติตามคำสั่ง หรือให้แสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่เรียน

6. กิจกรรมการสอนทักษะการอ่านผู้สอนเขียนประโยคคำสั่งหรือประโยคต่างๆ บนกระดานแล้วอ่านให้ผู้เรียนฟัง 2-3 ครั้ง จากนั้นให้ผู้เรียนอ่านประโยคคำสั่งหรือประโยคต่างๆ ตามผู้สอน ให้ผู้เรียนอ่านประโยคหรือประโยคต่างๆ ที่ครูกำหนดให้บนกระดาน หรือบนแผ่นกระดาษผู้เรียน อ่านประโยคคำสั่งต่างๆ แล้วพูดประโยคคำสั่งนั้นๆ ส่งให้เพื่อนๆ ปฏิบัติตามให้แสดงบทบาทสมมติจากเรื่องที่เรียนไปแล้ว

7. กิจกรรมการสอนทักษะการเขียน ผู้สอนเขียนประโยคคำสั่งต่างๆ บนกระดานคำโดยผู้สอนแสดงออกด้วยท่าทางปฏิบัติตามคำสั่งนั้นๆ ให้ผู้เรียนดูด้วยแล้วให้ผู้เรียนเขียนประโยคเหล่านั้นลงในสมุดเขียนคำศัพท์ หรือประโยคคำสั่งตามของเขาบอกเขียนประโยคคำสั่งที่ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น ให้เพื่อนหยิบสมุดให้ บอกให้เพื่อนเดินไปที่ประตู บอกให้เพื่อนยกมือของเขาขึ้นบอกให้เพื่อนแตะเก้าอี้เป็นต้น เขียนคำสั่งลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้ความสมบูรณ์จะเห็นได้ชัดว่า การใช้คำสั่งต่างๆ เป็นเทคนิคการสอนที่สำคัญของวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง คำสั่งต่างๆ ทำให้ผู้เรียนต้องปฏิบัติการ ปฏิบัติตามคำสั่ง ทำให้คำสั่งนั้นมีความหมายชัดเจน ผู้สอนควรวางแผนการสอนการสอนล่วงหน้าว่าในการเรียนแต่ละครั้งจะใช้คำสั่งใดบ้าง เพราะถ้าไปคิดเอาในขณะที่กำลังสอน อาจจะทำให้ล่าช้าเกินไป นักเรียนอาจจะเบื่อ และไม่อยากเรียนได้ และในการสอนประโยคคำสั่งใหม่ ผู้สอนไม่ควรให้คำสั่งใหม่เร็วเกินไป เพราะผู้เรียนจะมีความรู้สึกว่าปฏิบัติตามไม่ทัน ผู้สอนควรสอนแบบค่อยเป็นค่อยไป เมื่อผู้เรียนเข้าใจดีแล้ว จึงสอนคำสั่งใหม่ได้ จากนั้นจึงฝึกทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับต่อไป

จะเห็นได้ว่า กิจกรรมที่ใช้ในวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง ผู้สอนสามารถฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน และ การเขียน เริ่มด้วยผู้สอนออกแบบคำสั่งให้ฟังคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และปฏิบัติตามคำสั่งนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง และใช้บทสนทนาหรือประโยคคำสั่งให้เหมาะสม กับสถานการณ์ให้เล่นเกมต่างๆ ทางภาษาเช่น เกมพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และปฏิบัติตามคำสั่งหรือให้แสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่เรียน เพิ่มกิจกรรมโดยครูกำหนดคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้บนกระดาน หรือบนแผ่นกระดาษคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนอ่านประโยคคำสั่งต่างๆ แล้วพูดประโยคคำสั่งนั้นๆ และ สามารถฝึกฝนทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้เรียนเขียนประโยคเหล่านั้น ลงในสมุดเขียนคำศัพท์ หรือประโยคคำสั่ง เขียนประโยคคำสั่งที่ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ดังนั้นกิจกรรมที่ใช้ในวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางจึงเหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัยในการฝึกฝนคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

6. การวัดและประเมินผลการสอนภาษาแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

1. การสังเกตพฤติกรรมของเด็ก (Behavioral Observation)

การประเมินความสำเร็จของการสอนภาษาแบบการตอบสนองด้วยท่าทางมักจะใช้การสังเกตเป็นหลักเนื่องจากการเรียนรู้ภาษาในระดับเด็กปฐมวัยไม่สามารถวัดได้ผ่านการสอบแบบเดิม ๆ การสังเกตนี้จะดูว่าเด็กสามารถตอบสนองต่อคำสั่งทางภาษาที่ครูให้ได้ถูกต้องหรือไม่ เช่น การให้คำสั่งที่ครูพูด “Touch your nose” และดูว่าเด็กทำตามได้ถูกต้องไหม

ตัวอย่างพฤติกรรมที่ควรสังเกต เด็กสามารถตอบสนองต่อคำสั่งที่สอนมาได้อย่างถูกต้องหรือไม่ เช่น การสัมผัสศีรษะหรือการกระโดดตามที่ครูสั่ง เด็กมีการตอบสนองที่กระตือรือร้นหรือไม่ แสดงความสนใจและความเข้าใจต่อคำสั่ง ความเร็วในการตอบสนอง เด็กตอบสนองเร็วขึ้นหรือช้าลง เมื่อคำสั่งซับซ้อนขึ้นหรือเป็นคำสั่งที่ไม่เคยเจอมาก่อน

2. การใช้แบบประเมินที่ไม่เป็นทางการ (Informal Assessments)

เกมการสั่งการ (Command Games) เกมเหล่านี้มักใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็ก เช่น เกม Simon Says หรือกิจกรรมที่ครูให้คำสั่งต่าง ๆ แล้วให้เด็กทำตาม เกมเหล่านี้ช่วยให้ครูเห็นได้ว่าเด็กสามารถเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างประโยคได้มากน้อยแค่ไหน ตัวอย่างคำสั่งที่สามารถใช้ประเมิน: “Simon says touch your ears” หรือ “Jump three times” ในระหว่างเกม ครูสามารถประเมินว่ามีเด็กคนใดที่เข้าใจคำสั่งได้ครบถ้วน หรือมีเด็กคนใดที่อาจยังไม่เข้าใจและต้องการการทบทวนเพิ่มเติม

3. การใช้ Checklist และ Rubric (เครื่องมือวัดแบบมาตรฐาน)

Checklist สามารถใช้เพื่อประเมินความสามารถของเด็กในการตอบสนองต่อคำสั่ง เช่น ครูสามารถทำรายการคำศัพท์หรือคำสั่งที่เด็กควรจะตอบสนองได้ เช่น "sit down", "stand up", "jump", "touch your head" แล้วตรวจสอบว่าเด็กคนใดตอบสนองได้บ้าง Rubric สามารถกำหนดเกณฑ์ประเมินที่เป็นระดับ เช่น ระดับที่ 1 ตอบสนองได้ไม่ถูกต้อง, ระดับที่ 2 ตอบสนองได้บางส่วน, ระดับที่ 3 ตอบสนองได้ครบถ้วน ครูสามารถใช้วิธีนี้เพื่อดูว่าพัฒนาการของเด็กแต่ละคนอยู่ในระดับใด

4. การประเมินแบบกลุ่ม (Group Performance)

การทำกิจกรรมกลุ่ม เช่น การให้กลุ่มเด็กทำตามคำสั่งที่ได้รับพร้อมกัน เช่น “Run to the wall” หรือ “Clap your hands” การดูการทำงานเป็นกลุ่มสามารถบ่งบอกได้ว่าเด็กเข้าใจคำศัพท์และการตอบสนองทางกายภาพอย่างไร ครูสามารถประเมินได้ว่าเด็กคนใดทำได้ถูกต้องและกลุ่มใดที่ต้องการการฝึกฝนเพิ่มเติม Asher (1979); Richards and Rodgers (2001); Larsen-Freeman (2000)

7. ข้อค้นพบที่สอดคล้องกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response, TPR) สำหรับเด็กปฐมวัย

งานวิจัยหลายชิ้นได้กล่าวว่า การผสมผสานระหว่างการเล่นและภาษา เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กในวัยนี้ ต่อไปนี้คือข้อค้นพบหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้แบบใช้การเคลื่อนไหวช่วยเพิ่มความจดจำระยะยาว

งานวิจัยของ Asher (1979) พบว่าเด็กสามารถจดจำคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาได้ดีขึ้นเมื่อมีการเชื่อมโยงระหว่างการเคลื่อนไหวและคำศัพท์ผ่านวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง การเคลื่อนไหวช่วยกระตุ้นให้เกิดการจดจำและเข้าใจภาษาได้เร็วกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการสอนที่ไม่ใช้ท่าทาง

2. เด็กปฐมวัยเรียนรู้ผ่านการเคลื่อนไหวได้ดีกว่า

งานวิจัยของ Gao (2009) ชี้ให้เห็นว่าเด็กปฐมวัยมีแนวโน้มที่จะเรียนรู้ผ่านการเล่นและการเคลื่อนไหว เมื่อการเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษมีการใช้ท่าทางและการเคลื่อนไหว เด็กจะแสดงผลการเรียนรู้ที่ดีกว่า โดยเฉพาะในด้านการเข้าใจความหมายของคำศัพท์

3. การสอนแบบวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ช่วยให้เด็กเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนได้ดีขึ้น

การวิจัยของ Larsen-Freeman (2000) พบว่าการใช้ วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ช่วยให้เด็กปฐมวัยสามารถทำความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนได้ดีขึ้น การใช้คำสั่งที่ซับซ้อนมากขึ้นเมื่อเด็กมีความคุ้นเคยกับคำศัพท์เบื้องต้น ทำให้เด็กสามารถพัฒนาไปสู่ระดับการใช้ภาษาที่สูงขึ้นได้อย่างเป็นธรรมชาติ

4. การสอนผ่านวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการตอบสนอง

งานวิจัยของ Richards & Rodgers (2001) แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ไม่เพียงแต่ช่วยในการจดจำคำศัพท์ แต่ยังช่วยพัฒนาทักษะการฟังของเด็ก การฟังคำสั่งที่มีการเชื่อมโยงกับท่าทางทำให้เด็กเข้าใจเนื้อหาภาษาได้ดียิ่งขึ้น และทำให้การสื่อสารทางภาษามีประสิทธิภาพมากขึ้น

5. การสอนแบบวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ช่วยลดความวิตกกังวลในการเรียนรู้ภาษา

การศึกษาโดย Krashen (1982) ระบุว่า การสอนแบบวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ช่วยลดความวิตกกังวลของเด็กที่เรียนภาษาใหม่ การเคลื่อนไหวทางกายทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างผ่อนคลายและสนุกสนาน เด็กสามารถเรียนรู้โดยไม่ต้องกังวลว่าจะทำผิดหรือไม่ตอบคำถามได้ทันที ซึ่งส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะภาษา

จากข้อค้นพบเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีประสิทธิภาพสูงในการช่วยให้เด็กจดจำคำศัพท์และโครงสร้างประโยค รวมถึงการพัฒนาทักษะทางภาษาโดยรวม ทั้งยังช่วยลดความเครียดและความกังวลในการเรียนรู้ภาษาที่สอน

8. ข้อดีของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) ซึ่งเป็นวิธีการในการเรียนภาษาที่สอนมีข้อดีดังนี้

1. การสอนด้วยการใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นเรื่องสนุก เด็ก ๆ หลายคน ชอบในกระบวนการสอนและการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ Shi, (2018) ได้ทำการศึกษา เรื่องการใช้วิธีการสอน TPR อย่างมีประสิทธิภาพในชั้นเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา โดยทดลองจากนักเรียน 2 กลุ่มจากโรงเรียนระดับประถมศึกษาในฮ่องกงและทำการเปรียบเทียบสอนโดยกลุ่มแรกใช้วิธีการสอนด้วยวิธีการสอนแบบ TPR และอีกกลุ่มหนึ่งจะสอน ด้วยการสอนแบบเดิมทั่วไป ข้อมูลจากการทดลองนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้วิธีการสอนแบบ TPR จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมาก

2. การตอบสนองทางร่างกายของผู้เรียนโดยรวมสามารถช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์และ สำนวนภาษาอังกฤษได้ง่ายยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Nuraeni, (2019) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การใช้วิธีการสอนด้วยตอบสนองทางกายภาพ ในการสอนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยด้าน คำศัพท์ดีขึ้น 27.40 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยด้านความเข้าใจ 28.77 คะแนน ผลการวิจัยพบว่าเมื่อใช้วิธีการสอนด้วยการตอบสนองท่าทาง TPR เด็กๆ สนุกสนานและกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก

3. การสอนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยรวมสามารถใช้ได้ในชั้นเรียนที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็ก โดยสามารถปรับใช้ตามขนาดของห้องเรียน และการตอบสนองทางร่างกายโดยรวมไม่เพียงเหมาะสำหรับผู้เรียนอายุน้อยเท่านั้น แต่ยังเหมาะสำหรับผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ด้วย (Rokhayati, 2017)

4. การตอบสนองทางกายภาพโดยรวมเหมาะสำหรับนักเรียนที่มีความกระตือรือร้นในชั้นเรียนเพื่อทำการแสดงท่าทางต่าง ๆ ตามที่ Celik, Cay, & Kanadli (2021) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หรือ TPR ต่อการเรียนรู้และการสอนคำศัพท์ พบว่า กระบวนการสอนด้วยวิธี TPR ที่ใช้ในการทดลองนั้น สามารถส่งผลต่อการเรียนรู้โดยวิธีการสอน TPR การเพิ่มแรงจูงใจ และ คำแนะนำ ข้อกำหนดในการดำเนินการ โดยกำหนดให้มีการสอนตามวิธี TPR เป็นส่วนสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ เป็นการเพิ่มการมีส่วนร่วมการเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน การเรียนรู้แบบร่วมมือ ฯลฯ) และผลการเรียนรู้ (การเรียนรู้คำ การใช้ที่ถูกต้อง ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ) สร้าง แรงจูงใจในการเรียนรู้และข้อกำหนดบางอย่าง (ตามครูผู้สอนและคุณลักษณะ) ที่ได้รับการกำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ Paramita (2022) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้วิธีการสอนด้วยการตอบสนองท่าทางเพื่อพัฒนาผู้เรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ ผลการวิจัยพบว่าการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ประสบความสำเร็จในการเพิ่มแรงจูงใจให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น นักเรียนได้แสดงความรู้ที่มีนัยสำคัญเกี่ยวกับคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่ได้เรียนรู้ระหว่างการประชุม โดยแสดงแผนภูมิที่อธิบายซึ่งแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ใหม่ บทสรุปของการศึกษานี้คือ TPR มีผลในเชิงบวกในการเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการเรียนรู้คำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

5. การสอนวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสำหรับเด็กเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการออกเสียงคำ ดังที่บุญสม ทับสาย, และสุธารัตน์ กล้าพบุตร (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของการสอนวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสำหรับเด็กเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อาสาโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสำหรับเด็กมีความสามารถในการฟังและการออกเสียงคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้การศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สอดคล้องกับของวารุณี ศิริ และอภิราตี จันทระแสง (2560) พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยธรรมชาติของภาษา ช่วยให้นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดออกเสียงคำศัพท์ วลี และประโยคสั้น ๆ พร้อมแสดงท่าทางประกอบจากสิ่งที่ฟังได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า ข้อดีวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เด็กปฏิบัติตามคำสั่งผู้สอน ไม่เสียเวลาในการเรียนมาก เด็กมีข้อผิดพลาดน้อย ซึ่งได้แสดงให้เห็นตัวอย่างท่าทางครั้งหนึ่ง หรือหลายครั้ง ทั้งครูและเด็กได้รับความสนุกสนาน และความพึงพอใจในบทเรียนร่วมกัน ในการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เด็กปฐมวัยจะปฏิบัติตามคำสั่งทันที ครูจึงไม่ต้องรอคอยคำตอบเหมือนการสอนแบบอื่น ดังนั้น วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จะช่วยกระตุ้นให้เด็กปฐมวัยตื่นตัว และขยายวงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการฝึกทักษะการฟังและเกิดความเข้าใจในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับเด็ก

ปฐมวัยด้วยวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง มีประโยชน์ต่อการสอนภาษาใหม่ให้กับผู้ที่เพิ่งเริ่มเรียน เนื่องจากส่งผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนในระดับสูงและมีความวิตกกังวลในการเรียนในระดับต่ำ (Sitaula, 2008) สอดคล้องกับงานวิจัยอีกหลายชิ้น (Chen, 2010; Hanim, 2013; Yu, 2012) ซึ่งได้ศึกษาผลการใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางในการเรียนภาษาที่สองของเด็กอนุบาล พบว่า วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเด็กเล็ก เนื่องจากวัยนี้เป็นวัยที่ชอบเคลื่อนไหว ชอบการเลียนแบบชอบการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และชอบทดสอบความสามารถของตัวเอง ดังนั้น เด็กจึงชอบเรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจ ได้ทำกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวร่างกาย ได้เรียนด้วยความสนุกสนาน ไม่เครียด นอกจากนี้ยังช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนแบบผ่อนคลาย เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่น ได้วิ่ง ได้กระโดด เล่นเกมแทนการนั่งนิ่ง ๆ อยู่เฉย ๆ และถูกบังคับพูดตามครู ซึ่งจะส่งผลให้เด็กรู้สึกเครียดและเป็นการจำกัดการพัฒนาภาษาของเด็ก อีกทั้งยังเป็นวิธีการสอนที่กระตุ้นความสนใจและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็ก ทำให้เด็กสามารถจดจำศัพท์ได้ง่ายและยาวนานขึ้น

9. ข้อเสนอแนะสำหรับครูในการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

1. ใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับวิธีการสอนอื่น ๆ

เนื่องจากวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีข้อจำกัดในเรื่องการสอนโครงสร้างภาษาเชิงลึก ครูควรใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสอน เช่น ใช้ในการสอนคำศัพท์หรือการตอบสนองต่อคำสั่งง่าย ๆ และใช้วิธีการสอนอื่น ๆ เช่น การสอนเชิงวิเคราะห์ หรือการใช้บทเรียนเขียนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาเชิงลึก

2. การปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน

สำหรับเด็กปฐมวัยหรือผู้เรียนเริ่มต้น ควรเน้นการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับคำสั่งที่ง่ายและสามารถทำตามได้ทันที เช่น “Sit down,” “Stand up,” หรือ “Clap your hands” แต่เมื่อผู้เรียนพัฒนาความสามารถควรเพิ่มความซับซ้อนของคำสั่งและขยายเนื้อหาที่ครอบคลุมมากขึ้น

3. เน้นการประเมินพฤติกรรมและการตอบสนอง

การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพในวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ควรใช้การสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการตอบสนองต่อคำสั่ง และปรับปรุงคำสั่งให้มีความท้าทายมากขึ้นตามความสามารถของผู้เรียน โดยเฉพาะการสั่งที่ใช้หลายคำกริยา หรือคำศัพท์ที่ไม่เคยเรียนมาก่อนเพื่อทดสอบความเข้าใจ

4. การสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายและสนุกสนาน

ครูควรสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่ต้องกังวลว่าจะทำผิด การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ควรเน้นความสนุกสนานและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนทั้งหมด ซึ่งจะช่วยกระตุ้นความสนใจและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยได้ดียิ่งขึ้น

10. ตัวอย่างการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) สำหรับเด็กปฐมวัย

การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับปฐมวัยมีการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ทั้ง 4 สาระ คือ เรื่องที่เกี่ยวข้องของเด็ก เรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมของเด็ก ธรรมชาติรอบตัวของเด็ก และสิ่งต่างๆ รอบตัวของเด็ก ผู้เขียนได้สอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) สำหรับเด็กปฐมวัย ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 เรื่องราวที่เกี่ยวข้องของเด็ก

การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หน่วย My Body คำศัพท์ได้แก่ hair, head, shoulder, eyes, ears, hands, arms, leg, toes มีวิธีการสอนดังนี้ 1) ขั้นสาธิต (Demonstration) ขณะที่ครูร้องเพลง Head shoulders knees and toes ครูทำท่าทางประกอบ เมื่อร้องเพลงจบครูออกคำสั่งว่า “Nod your head.” พร้อมทำท่าผกศรึษะ จำนวน 3 ครั้ง จากนั้นให้เด็กแสดงท่าทางตามครูแต่ไม่ต้องพูด 2) ขั้นลังเล (Hesitation) ครูให้เด็กแสดงท่าทางด้วยตนเองโดยครูไม่สาธิตให้ดู เช่น ครูออกคำสั่งว่า “Touch your shoulder.” ครูไม่ทำท่าแตะไหล่ 3) ขั้นทดสอบ (Test) ครูออกคำสั่งสลับประโยคโดยไม่เรียงตามลำดับ เช่น ครูออกคำสั่งที่ 1 “Nod your head, Touch your shoulder, Point your toes.” ครูออกคำสั่งที่ 2 “Point your toes, Touch your shoulders, Nod your head.” โดยให้เด็กปฏิบัติตามคำสั่งทีละคน 3) ขั้นทดสอบ (Test) ครูออกคำสั่งสลับประโยคโดยไม่เรียงตามลำดับ เช่น ครูออกคำสั่งที่ 1 “Nod your head, Touch your shoulder, Point your toes.” ครูออกคำสั่งที่ 2 “Point your toes, Touch your shoulder, Nod your head.” โดยให้เด็กปฏิบัติตามคำสั่งทีละคน 4) ขั้นออกคำสั่งใหม่ๆ แปลกๆ (Novelty) ครูจะออกคำสั่งใหม่ๆ เพื่อความเด็กมีปฏิริยาอย่างไรกับคำสั่ง เช่น ครูออกคำสั่งว่า “Point to your friend’s toes.” เด็กทำท่าทางชี้ที่นิ้วเท้าของเพื่อน 5) ขั้นสลับบทบาท (Role - Reversal) ครูให้เด็กอาสาสมัครออกมาพูด

คำสั่งหน้าชั้นเรียนเพื่อให้เพื่อนๆ แสดงท่าทางตามคำสั่ง ตัวอย่างการจัดประสบการณ์ข้างต้นเป็น การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย ครูสามารถนำเพลงและเกมทางภาษามาใช้เพื่อให้เด็กเกิดความสุขสนาน ในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้นก็ได้ ซึ่งเพลงและเกมทางภาษาถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง

ตัวอย่างที่ 2 เรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมของเด็ก

การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หน่วย My Family คำศัพท์ได้แก่ grandma, father, mother, a little girl มีวิธีการสอนดังนี้ 1) ขั้นสาธิต (Demonstration) หลังจากที่ครูเล่านิทานเรื่อง Little Red Riding Hood ครูนำภาพ คุณพ่อ คุณแม่ หนู น้อยหมีแดง คุณยาย และหมาป่า มาติดหน้าห้องเรียน เมื่อครูออกคำสั่งว่า “Point to a little Red Riding Hood” พร้อมชี้รูปหนูน้อยหมีแดง จากนั้นแสดงท่าทางตามครูโดยไม่ต้องพูด 2) ขั้นลังเล (Hesitation) เช่น ครูออกคำสั่งว่า “Point to a father.” แต่ครูแก้มือชี้ที่รูปหมาป่า เด็กบางคนอาจสับสน เพราะในขั้นที่ 1 เมื่อครูออกคำสั่งว่า “Point to a little Red Riding Hood.” ครูชี้รูปหนูน้อยหมีแดง เด็กบางคนอาจโต้แย้งขึ้นว่าครูทำผิดแสดงให้เห็นว่า เด็กเริ่มเกิดการเรียนรู้ 3) ขั้นทดสอบ (Test) ถ้าเด็กทำตามคำสั่งได้แสดงว่าเด็กเกิดความเข้าใจต่อคำสั่งนั้นๆ เช่น “Point to a wolf, Touch a mouth, Point a basket.” เด็กชี้หมาป่า สัมผัสปาก และชี้ตะกร้าได้ถูกต้อง 4) ขั้นออกคำสั่งใหม่ๆ แปลกๆ (Novelty) เช่น ครูออกคำสั่งว่า “Grandma has got big ears.” เด็กนำรูปภาพหูขนาดใหญ่มาปะติดในหน้าหมาป่าที่ปลอมเป็นคุณยาย เป็นต้น 5) ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal) ครูให้เด็กร่วมกันแสดงนิทานเรื่อง A little Red Riding Hood โดยให้เด็กเลือกตัวละครที่ตนเองชื่นชอบ เช่น เด็กที่แสดงเป็นหนูน้อยหมีแดงอาจพูดประโยคว่า Oh Grandma, you’ve got very big eyes today!.” พร้อมทำตามคำสั่ง ตัวอย่างการจัดประสบการณ์ข้างต้นนี้ คือ การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้รูปภาพ และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้การเล่าเรื่อง ซึ่งการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางทั้งสามประเภทนี้ สามารถจัดรวมกันได้ ทำให้เด็กไม่เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้

ตัวอย่างที่ 3 ธรรมชาติรอบตัวของเด็ก

การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ การสอนหน่วย Animals คำศัพท์ ได้แก่ bird, horse, cat, rabbit, tortoise มีวิธีการสอนดังนี้ 1) ขั้นสาธิต (Demonstration) ขณะที่ครูร้องเพลง The Little Animals ครูทำตามท่าทางประกอบ เมื่อร้องเพลงจบครูนำรูปภาพหมู่ รูปาสัตว์ต่างๆ มาวางตามจุดต่างๆ ในห้องเรียน เมื่อครูออกคำสั่งว่า “Walk to a tortoise.” ครูทำตามท่าทางเดินไปที่รูปภาพหมู่ จำนวน 3 ครั้ง จากนั้นให้เด็กแสดงท่าทางตามครูโดยไม่ต้องพูด 2) ขั้นลังเล (Hesitation) ครูให้เด็กแสดงท่าทางด้วยตนเองโดยครูไม่สาธิตให้เด็กดู เช่น ครูออกคำสั่งว่า “Run to a monkey.” ครูไม่ทำตามท่าทางวิ่งไปที่รูปภาพลิง 3) ขั้นทดสอบ (Test) เช่น ครูออกคำสั่งที่ 1 “Walk to a tortoise, Run to a monkey, Jump to a rabbit.” และครูออกคำสั่งที่ 2 “Jump to a rabbit, Walk to a tortoise, Run to a monkey.” โดยให้เด็กปฏิบัติตามคำสั่งทีละคน ขั้นออกคำสั่งใหม่ๆ แปลกๆ (Novelty) ครูจะออกคำสั่งใหม่ๆ เช่น ครูออกคำสั่งว่า “Walk like a crab.” เด็กทำตามท่าทางเดินเหมือนปู หรือ Hop like a frog เด็กทำตามท่าทางกระโดดเหมือนกบ เป็นต้น 5) ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal) ครูให้เด็กออกมาพูดคำสั่งหน้าชั้นเรียนเพื่อให้เพื่อนๆ แสดงท่าทางตามคำสั่ง ตัวอย่างการจัดประสบการณ์ข้างต้นนี้เป็นการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยใช้ร่างกาย และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้รูปภาพ

ตัวอย่างที่ 4 สิ่งต่างๆ รอบตัวของเด็ก

การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ การสอนหน่วย In the classroom คำศัพท์ ได้แก่ whiteboard, teacher, friends, pencil, schoolbag, books, desks ดำเนินการสอนดังนี้ 1) ขั้นสาธิต (Demonstration) ครูแนะนำสิ่งของต่างๆ ภายในห้องเรียน เช่น “This is a whiteboard.” จำนวน 3 ครั้ง 2) ขั้นลังเล (Hesitation) ครูให้เด็กแสดงท่าทางด้วยตนเอง โดยครูไม่สาธิตให้เด็กดู เช่น ครูออกคำสั่งว่า “Take out your pen.” ครูไม่ทำตามท่าทางเปิดหนังสือ 3) ขั้นทดสอบ (Test) ครูให้เด็กปฏิบัติตามคำสั่งทีละคน เช่น ครูออกคำสั่งว่า “Point a desk, Open your book, Take out your pencil .” เด็กทำตามท่าทางชี้โต๊ะเรียน เปิดหนังสือ และหยิบดินสอ 4) ขั้นออกคำสั่งใหม่ๆ แปลกๆ (Novelty) ครูจะออกคำสั่งใหม่ๆ เพื่อดูว่าเด็กมีปฏิกิริยาอย่างไรกับคำสั่ง เช่น ครูออกคำสั่งว่า “Walk to a chair.” เด็กทำตามท่าทางเดินไปที่เก้าอี้ 5) ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal) ครูให้เด็กออกมาพูดคำสั่งหน้าชั้นเรียนเพื่อให้เพื่อนๆ แสดงท่าทางตามคำสั่ง ตัวอย่างการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษข้างต้นนี้ เป็นการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของ ซึ่งการนำเอาสิ่งของมาใช้แสดงร่วมกับการแสดงท่าทาง ทำให้สามารถเพิ่มคำศัพท์ในการสอนได้มากกว่าเดิม และสามารถใช้ประโยคได้ยาวและซับซ้อนมากขึ้น เช่น These are two blue pencils. ซึ่งการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของควรเริ่มจากการแนะนำสิ่งของก่อนเป็นอันดับแรก

จากทั้งสี่ตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของ การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้รูปภาพ และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้การเล่าเรื่อง ครูสามารถนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาประยุกต์ดำเนินการสอนร่วมกับวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในแบบต่างๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เด็กฝึกฝนการฟังคำสั่งภาษาอังกฤษ การพูดออกคำสั่งภาษาอังกฤษ และลงมือปฏิบัติท่าทางด้วยตนเอง ทำให้เกิดความจดจำ และเข้าใจและนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ได้ถูกต้อง

บทสรุป

การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ และเป็นธรรมชาติในการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยเฉพาะสำหรับเด็กปฐมวัยการใช้ท่าทางและการเคลื่อนไหวร่วมกับคำสั่งภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงคำศัพท์กับการกระทำได้อย่างชัดเจน ส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างสนุกสนาน ผ่อนคลายและส่งเสริมการจดจำระยะยาว นอกจากนี้ยังเป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง การตอบสนองด้วยการเคลื่อนไหวทำให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในชั้นเรียน เด็กปฐมวัยสามารถเรียนรู้ผ่านการกระทำ โดยไม่รู้สึกลำบาก ยังเหมาะสำหรับการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้สึกมีความสำเร็จในทันทีที่สามารถทำตามคำสั่งได้ และการเรียนรู้จะเป็นไปอย่างต่อเนื่องเมื่อเพิ่มความซับซ้อนของคำสั่งขึ้น วิธีการสอนดังกล่าวไม่เพียงช่วยเพิ่มความเข้าใจและการจดจำคำศัพท์เท่านั้น แต่ยังช่วยให้ครูสามารถประเมินพฤติกรรม และความก้าวหน้าของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน ผ่านการสังเกตการตอบสนองต่อคำสั่งต่าง ๆ ทั้งนี้การนำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับเด็กปฐมวัยไปใช้ในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจะช่วยพัฒนาทักษะการฟัง และการเข้าใจภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ ในขณะเดียวกันยังสามารถกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ที่เต็มไปด้วยความสนุกและความมีชีวิตชีวาในห้องเรียน จากการศึกษาวิจัยและประสบการณ์ของผู้เขียนในห้องเรียนพบว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับเด็กปฐมวัย สามารถเพิ่มพูนศักยภาพของผู้เรียนในด้านการเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งครูที่ต้องการปรับปรุงวิธีการสอนภาษาอังกฤษควรพิจารณาใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นส่วนหนึ่งของการสอน โดยเริ่มจากคำสั่งที่ง่ายไปหายากตามลำดับ และใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นเครื่องมือในการสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ

จะเห็นได้ว่าการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับเด็กปฐมวัยในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นวิธีการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง และช่วยเพิ่มความเข้าใจในตัวผู้เรียน และทำให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครูทุกคนสามารถนำวิธีการนี้ไปปรับใช้ในชั้นเรียนได้ทันที โดยไม่ต้องใช้อุปกรณ์หรือสื่อการสอนที่ซับซ้อน ช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบความสำเร็จในทางการเรียนรู้ภาษาอย่างแท้จริง

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชีริน ชุมวรฐายี. (2557). *ประสิทธิผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์].
- บุญสม ทับสาย, และสุดารัตน์ กล้าบุตร. (2561). ผลการใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสำหรับเด็กเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ใน *การประชุมนำเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติ ครั้งที่ 14 "Advancing Innovation and Research Excellence for Transforming Education"* (น. 192-200). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มณี อินทพันธ์. (2553). *การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง: วัฒนาการและการนำไปใช้กับผู้เรียนต่างบุคลิกภาพรูปแบบการเรียนรู้และระดับความสามารถทางภาษา* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิตที่ไม่มีการตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์].
- วารุณี ศิริ, และอภิราตี จันทรแสง. (2560). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].

ศศิภา อุดมพรเทพสกุล, ชลาธิป สมาธิโต, และปิยะนันท์ หิรัญย์ชโลธร. (2562). การจัดประสบการณ์ภาษาที่สองโดยเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทางในเด็กปฐมวัย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.*, 12(1), 31-39.

ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร. (2552). การสอนแบบทีพีอาร์ (TPR) คืออะไร. *จดหมายข่าวสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท*, 30(1), 2-3.

สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2555). *การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในภูมิภาคกับอนาคตของไทยในอาเซียน*.

http://www.dla.go.th/upload/ebook/column/2013/5/2060_5264.pdf

สุทธิดา ชัยประสิทธิ์, และชวลิต เกตุกระพุ่ม. (2565). การพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *ลิกขา วารสารศึกษาศาสตร์*, 9(1), 146-153.

ภาษาอังกฤษ

Asher, J. (1979). *Learning another language through actions: The complete teacher's guidebook*. Sky Oaks Productions.

Celik, I. T., Cay, T., & Kanadli, S. (2021). The effect of total physical response method on vocabulary learning/teaching: A mixed research synthesis. *English Language Teaching*, 14(12), 154-170.

Chen, L. (2010). *Application of total physical response in children's ESL education*.

<https://minds.wisconsin.edu/bitstream/handle/1793/43593/ChenLi.pdf?sequence=4>

Gordon, J. (2000). *Elementary example of total physical response: A strategy for beginning ELLs*. Illinois Resource Center. <http://www.thecenterweb.org>

Guo, X. C. (2009). TPR teaching method and English teaching in China. *Journal of Guilin Teachers College*, 1, 112-115.

Hanim, A. A. (2013). The use of total physical response (TPR) to teach English vocabulary. *Journal Pendidikan Bahasa Inggris STKIP PGRI Sidoarjo*, 1(1).

Krashen, S. D. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. Pergamon.

Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and principles in language teaching* (2nd ed.). Oxford University Press.

Nuraeni, C. (2019). Using total physical response (TPR) method on young learners English language teaching. *Metathesis: Journal of English Language, Literature, and Teaching*, 3(1), 26-34.

Paramita, P. W. G. (2022). The implementation of total physical response in increasing students' participation in learning vocabulary. *Journal of Educational Study*, 2(1), 119-125.

Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2001). *Approaches and methods in language teaching*. Cambridge University Press.

Rokhayati, A. (2017). Promoting total physical response (TPR) for young learners in English class. *The 2nd TEYLIN International Conference Proceeding*, 75-80.

Shi, T. (2018). A study of the TPR method in the teaching of English to primary school students. *Theory and Practice in Language Studies*, 8(8), 1087-1093.

Sitaula, G. (2008). Act, don't explain: Total physical response at work. *Journal of NELTA*, 13(1-2), 80-86.

Widodo, H. P. (2009). *Teaching children using a total physical response (TPR) method: Rethinking*. <http://sastra.um.ac.id/wp-content/uploads/2009/10/Teaching-Children-Using-a-Total-Physical-Response-TPR-Method-Rethinking-Handoyo-Puji-Widodo.pdf>

Yu, X. (2012). *Total physical response for childhood English education in China*.

<http://minds.wisconsin.edu/bitstream/handle/1793/61433/Yu,%20Xuewen.pdf>